

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har sådan et meget konkret lille spørgsmål, som jeg gerne vil stille til statsministeren. Finder statsministeren det ikke i bedre overensstemmelse med dagens virkelighed at sige om Danmark, at Danmark er en selvstændig nation, der bygger på folkestyre og retssikkerhed, end at sige, at regeringsformen i Danmark er indskrænket-monarkisk? Det er et meget enkelt lille spørgsmål.

Så har jeg i øvrigt to bemærkninger til statsministeren.

For det første sagde statsministeren, at statsministeren ikke vil pille ved grundloven. Undskyld, men vores kritik er jo netop, at det er det, man gør. Man ændrer realiteten i § 2 i grundloven uden at ændre grundloven. Man piller faktisk ved grundloven på den måde, således at det, der står i § 2, ikke længere er rigtigt. Hvis ikke det er pilleri ved grundloven, så ved jeg ikke, hvad det er.

Dernæst sagde statsministeren, at regeringen vil holde grundlov for sig og tronfølgelov for sig. Men det kan man jo ikke, som grundloven er konstrueret, fordi grundloven udtrykkeligt henviser til de i tronfølgeloven af 27. marts 1953 fastsatte regler. De hænger sammen, og konsekvensen af statsministerens fremgangsmåde er, at der nu er en § 2, der siger noget forkert.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, nogen er i tvivl om, hvad der er den virkelige verden. Den virkelige verden er, at hvis Folketinget to gange vedtager og befolkningen ved en folkeafstemning godkender en ændring af tronfølgeloven, sådan som vi her har lagt op til, er det det, der gælder. Det er der vel ikke nogen, der er i tvivl om.

Der er i grundlovens § 2 en henvisning til tronfølgeloven af 1953. Men sådan er der jo rundtomkring i lovgivningen af og til henvisninger til love, der i mellemtiden er blevet ændret, uden at det forstyrrer det virkelige liv.

Den dag, hvor man så skal ændre grundloven, hvis man skal det en dag, kan man jo lige lave den lille tekniske ændring. Men ærlig talt, det kan ikke bære en grundlovsændring at lave en ændring af en teknisk henvisning, det kan det altså ikke. Det er jo noget andet, hvis man vil gå ind og pille substansmæssigt ved grundloven, men det er regeringen imod af de grunde,

jeg nævnte før. Det mener vi skal ses i sammenhæng.

Der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at Danmark er en selvstændig nation. Der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at Danmark er et folkestyre. Der er jo ikke nogen, der er i tvivl om, at vi baserer vores lovgivning på borgernes retssikkerhed. Det er det virkelige liv, og det er jo netop det, der er det gode ved grundloven, nemlig at den er skrevet på en sådan måde, at det, der er det virkelige liv, former sig så udmærket inden for rammerne af den grundlov, vi har.

Kl. 13.50

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er da rigtigt, at der i vores lovgivning er masser af henvisninger til anden lovgivning, men så er god lovgivningsskik også, at man faktisk tager hensyn til det i den måde, man lovgiver på. Man nøjes ikke med en blind henvisning, men man laver også henvisningen om, således at den bliver korrekt, og således at den almindelige læser af dansk lovgivning ikke pludselig møder, skal vi sige, en blind vej, som det sker her, hvor man siger, at det er tronfølgeloven af 1953, der stadig gælder, selv om det ikke er den, der gælder. Det er en blind vej i lovgivningen.

Derfor er det god lovgivningsskik, når man henviser, også at ændre der, hvor man henviser fra. Det er det, der ikke sker her, og det ville være blevet en smukkere grundlov, hvis statsministerens syn på den politiske virkelighed også havde fået lov til at udfolde sig i grundloven selv.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil blot henvise til, som det også er sket i et svar til folketingsudvalget, at der ikke er noget lovteknisk behov for eller krav om, at henvisningen i grundlovens § 2 skal ændres i forbindelse med en ændring af tronfølgeloven.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når statsministeren afviser, at han tidligere har foreslået at ændre grundloven, passer det jo ikke. Det var helt konkret i 1999 i forbindelse med jubilæet, altså på det tidspunkt, hvor grundloven fyldte 150 år. Statsministeren var lige blevet formand for partiet Venstre, og der var ikke grænser for, hvor han ville markere sig. Det var stort set på alle mulige områder.